

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 52. szám.

Budapest, december 26.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre - - 12 korona

Félévre - - - 6 korona

Negyedévre - - 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
Égész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

Egy hadikórház karácsonya.

Irta: *Hein György főhadnagy-számvivő.*

1914 december 24 reggeli 3 óra. Csunya fergeget dühöng odakiinn. A szél meg-megrázza az ablakokat; pár pillanatra elhallgat, azután annál fokozottabb dühvel szánt végig a főváros háztengerén. Belesivít a kéményekbe és füstfelhőt fujva a szobákba, kaczagva járja tovább dühödő tánczát.

Ép most fejeztünk be egy nagyobb betegfelvételt s a korai reggeli órákban már nehezen megy a munka, mely egész éjjelen át tartott. Betegeink már nyugodtan alsznak a hófehér ruganyos ágyakban és békésen várják a szent estét, amely kiválóan fényesnek ígérkezik, amennyiben a kórház vezetősége bőkezűen gondoskodott minden egyes betegről. Előttünk még nagy munka áll, amelyet feltétlenül be kell fejezni, mert az ünnepekben mi is pihenni szeretnénk — ha lehet.

A délután nagy sürgős-forgással telik el. A feldszített karácsonyfákat felállítják a kórtermekben, az ajándékok garmadával fekszenek körülöttük; betegeink csoszogva, köhécselve, ki botra támaszkodva, ki mankón, a nagy társalgóban gyülekeznek, hogy az ünnepet vezető szent beszédet végig hallgassák, melyet a budaiak arany száju szent János, Haypál Benő református pap tart. Öt órára együtt vannak a betegek, a vendégek és ábitattal hallgatják az ünnepi szónoklatot, mely elfeledtet velük a múlt szenvedéseit, a jelen gyötrelmeit s a jövő kétes reményégeit. Lebilincselve száll-száll lelkük fel a magasba, oda, ahol az Isten végtelen irgalma, kegyelme, szeretete trónol.

„... A bűnbeesett ember fölött végig züg az ítélet szava, amely szenvedéssel és fájdalommal sújtja a bűnöst. Az isteni igazság ítéletét az isteni kegyelem ígérete eny-

biti. Szabadítót ígér a kegyelem, aki megtöri majd a kígyó fejét. Két évezreden keresztül ebből az ígéretből táplálkozott az egymást felváltó nemzedékek legnagyobb reménye. Az íge testté lett. A reményesség megvalósult. Égi angyalok köszöntik a föld lakóit, égi öröm költözik az emberek szívébe. Az öröm a betlehemi jászolbölcsönél virul ki a szívekben. Az isteni ígéretnek s az emberi reményességnek édes valósága, Jézus hozza ezt az örömet. Nem a pólyába kötözött kis gyermeket látjuk, hanem a lelkek világának hatalmas, egyedül való urát; a szenvedők büséges barátját, a bilincselve vert lelkek diadalmas szabadítóját, a sötétségben élők fénylő világosságát, a betegek orvosát, a lelkek üdvösségre vezetőjét. Amit a két ezredév vágyódásából és reményességéből táplálkozó szívek, a pásztorok és bölcssek szíve szentséges sejtélemmel látott a kis Jézusban, azt a tapasztalás tisztánlátó szemével látjuk mi a nagyban. A legdrágább kincsnek, a szeretetnek hatalmas, diadalmas királya, örök, kimérhetetlen tárháza. Az ő lelkéből táplálkozó szeretet gyűjtött ide Titeket szenvedő hős testvéreink, az ő szeretete szorzi a mai kedves ünnepet; ő ad a tudománynak fáradhatatlanságot, a betegápolónak pihenést nem kívánó éberséget s a harcok véráztatta mezején keresztül ő vezetett el Benneteket a gyógyulásnak és békességnek, a tudomány és hit által fölszentelt eme hajlékába. A résztvevő szívek könnyeinek forrását ő nyitja meg és a szenvedő ember könnyeit ő törli le. Ő nevel irgalmas samaritanusokat, akik önmagukat is elfelejtve odasietnek, ahol a szenvedés nyögését, a bánat sóhajtását, a fájdalom panaszát hallják.

Gondoljatok e pillanatban azon társaitokra, akik a

szenvedések közepette, talán több sebből vérezve, az olajfák hegyén imádkozó Jézussal így kiáltanak fel az ő Urukhoz, Istenükhöz: „Atyám, ha lehetséges, muljék el tőlem e keserű pohár...”

Szinte fájóan érint az ügyeletes susogó jelentése, hogy súlyos betegek érkeztek, akiket azonnali műtétet kell végrehajtani. A műtőorvosok és ápolónők egymás után tavaoznak, el akarnak kerülni minden feltűnést, de azért a betegek soráiban részvételjesen terjed el a hír: *súlyosak érkeztek*. A halál szárnyainak borzalmas susogása tölti be a forró levegőt s a sebesültek fázékonyan huzódnak össze... Vajjon merre száll gondolatuk?!

A felvétel gyorsan halad előre. Minden perc drága... egy emberéletbe kerülhet. Mindig újabb és újabb sebesülteket szállítanak a felvételi helyiségbe és százféle munkám közepette nevemen szólít egy fatyolozott, nyűszörgő gyenge hang:

— Főhadnagy úr alássan jelentem, én is itt vagyok!

Megfordulok és szemben állok egy bekötött fejű, csak alsó ruhába öltöztetett s pokróczozal letakart, szánalmasan legyötört katonával, aki kinjai közepette is mosolyogva nyujtja felém kezét. A hordágyon egy csomág véres, összetépett ruha. Kézszorítás közben gondolkozom rajta, hol láttam? honnan ismer? és nem tudok magamnak választ adni!... Kínos pillanatok. Látom, hogy bánatot okozok neki akaratlanul is s a zavaró csendet megtörendő sietve kérdelem: — Honnan jön fiam?

Lehunyja bágyadt szemeit, elereszti kezemet, majd halkán — szinte szemrehányóan — megszólal:

— Pedig próbacsendőre voltam a főhadnagy úrnak Fehérváron; persze így lerongyolódva fel sem ismerbet!

— Most már ismerem Keresztes fiam!... Megsimogatom halovány sovány arcát, vigasztalom s ő újból megragadva kezemet, behunyt szemekkel bágyadtan mosolyog. Jólesett szegénynek vigasztaló beszédem...

Pár perc múlva a műtőasztalon fekszik.

— Ne hagyjon el Főhadnagy úr, nagyon gyengének érzem magam... A zubbonyomat zárja el külön... A belés között pénz van!...

A nagyteremben vége az istentiszteletnek és leballatozik az énekkar... „Ki értünk születel, oltalmazz pokoltól!

— Mi az? — kérdi kábultságából felocsudva, — micsoda ének?

— Karácsonyi ünnep folyik odafenn! Maradjon csak nyugodtan!...

Újból lezárja szemeit, majd halkán susogja: — Karácsony!... Én édes Jézusom!...

A narkózis megteszi hatását... alszik; holdog álma lehet, mert mosolyog! A műtő tanárnak ugyancsak dolga akadt. Szerinte menthetetlen. Az egyik golyó bordát roncsolva a gerincben akadt meg, a másik a fejét surolta. Összeesett a hóban és mind a két lábfeje harmadfokig megfagyott. Már agyban fekszik esonkitott béna lábakkal, törött bordákkal — pihegve. Légy ápolónő áll mellette s figyel... A kis szobácskában halovány, derengő fény, az asztalkan apró karácsonyfa. A beteg nyugtalan; lúzálmaiban ki akar ugrani az ágyból; a nővér esztítő szavaira azonban megnyugszik s a narkózisnak még mindig tartó hatása alatt újból félálomba merül.

Odafenn a kórtermekben most osztják szét az ajándékokat. Senkiről sem feledkeztek meg s a gondos figyelem osztatlan, általános örömet szerez derek vitézeinknek. Mint a gyermekek, oly vidámak ezek a keményszívű férfiak s bár itt-ott egy-egy sohaj vegyül az örömteljes bangzavarba, az ünnep — a kereszténység legszebb ünnepe — fényesen sikerült.

Az opera énekara sorra járja a kórtermeket s az egész kórház megtelik magasztos énekkel:

„Örömet mondok Nektek, ne féljetek!
Mert születék ma Nektek üdvössétek.”

Keresztes csendőr magához tér. Tétován hordja körül fatyolozott tekintetét és megpillantva a kis karácsonyfát, könybe lábad mind a két szeme... Imádkozik... majd papot kér, meggyón, megáldoz. Teljesen nyugodt, amikor hozza belépek. Leülök mellé s ő halkán beszélni kezd:

— Érzem, hogy közeledik a vég és kérem Főhadnagy urat, vegye fel utolsó kívánságom!

Vigasztaló szavaimat hálás tekintettel köszöni meg s érdeklődésemre, hol sebesült meg ilyen súlyosan, szaggattottan, de azért összefüggően ad választ.

— „A Kárpátokban — Úszok tájékán — nagyon szorongattak bennünket a muszkák. Már harmadik napja, egyik rohamot a másik után vertük vissza, de mindig újabb és újabb oszlopok jöttek. Atyuskának nagyon sok pálinkája lehet, mert ahány orosz elfogtunk, az mind kótyagos volt. Végre a negyedik napon lassankint abban maradt az ütközet s mi szabadon fellélegzettünk, pihenőre tértünk. Én mint tábori csendőr századom balszárnyán voltam s amikor arról volt szó, hogy a visszavonuló ellenség ezéjját ki kellene kutatni, azonnal jelentkeztem. Egy hadnagy vezetése alatt elindultunk négyen. A koromsötét éjszakában és az ismeretlen terepen a

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA
STOWASSER J.

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház-utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becsapálása. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

Ha fáj a feje ne tétovázzék, hanem használjon azonnal **Beretvás-pastillát**

mely 10 perces alatt a legmáskosabb migraint és fejfájást elmulasztja. — Árja K 1.20. — Kapható minden gyógytárban. Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítás.

Az északi harctérről. — Támadás előtt kuszva közelednek az ellenséghez.

legnagyobb óvatossággal haladtunk előre. Már virradni kezdett, amikor az ellenség közvetlen közelébe kerültünk. A hadnagy ur megállapította az ellenséges állásokat, bejegyezte a térképbe s mi észrevétlenül húzódtunk vissza. Amikor már biztonságban éreztük magunkat, megállottunk s — a «tarisnyalási» rendszernek legyen bála — alaposan jóllaktunk. Féleredménnyel azonban nem térhettünk vissza s így egy nagy vargabetűvel az oroszok oldalába, szinte hátába kerültünk és tökéletesen elvégeztük a reánk bízott feladatot.

Az újabb támadást — a jelekből következtetve — másnap délre vártuk, az azonban csak éjjel következett be. Szakasparancsnokom egy bakával kiküldött újbóli terepszemlére. A vett parancs értelmében addig kellett künn maradnom, amíg az ellenség már egészen közel lesz. Akkor vissza kell húzódnom és tapasztalataimról jelentést tennem. Pontosan foganatosítottam a parancsot s az ellenség véres fejjel szaladt vissza. Az üldözésnél azután megsebesültem, valószínűleg gépfegyvertől s csak másnap délután akadtak reám. A dermesztő hidegben megfagytak a lábaim...» Kimerülten hallgatott...

Szegény bajtárs! Oly egyszerű, oly hétköznapi, szürke történet; semmi más, mint a kapott parancs pontos, *csendőri* pontossággal történt végrehajtása s ime egy fiatal életet követelt; eg életet, melyet eg már magával is tehetetlen öreg édesanya és két anyátlan, apátlan apróság fog megsiratni!

Az üg eletes orvos lép be hozzánk és a kámforinjekcióból következtetve tudtam, hogy közel a vég. Egy korty tea s utána folytatja:

— A zubbonyomba varrtam megtakarított pénzemet!

— 520 korona ugyebár? — szoltam közbe. — Legyen nyugodt, nálam van már.

— Köszönöm! — ... A fájdalmak megújulnak, kinosan nyöszörög, de erőt vesz magán és tovább beszél:

— Két apró gyermekem... g községben szegény öreg édesanyámuál van, akiket... Keserves zokogás reszketeti meg agyongyötört testét. Szemeim könybe lábadnak s a bátorító, vigasztaló szavak magamnak is nagyon nehezemre esnek.

— sohasem látok többet... Kérem juttassa el hozzánk csekély készpénzvagyonomat s ne feledkezzék meg róluk, ne hagyja elveszni őket... Becsületesen szolgáltam s most... Istenem!... Verejtekező homlokát megtörölöm, kezem után nyul s görcsösen fogja. Az ápoló nővér letérdel és imádkozik... Csendesen nyílik az ajtó és mankón betipeg egy csendőrfőhadnagy, mögötte egy bekötött karu csendőr: ápolójaink... Eljöttek a bajtártól bucsuzni, aki kimerülten, immár eszméletlenül fekszik. Az arcz rángatózik, majd lassan elsimul... Hallucinál... értelmetlen szavakat motyog... — édes...

kezemet elereszti, száját mintegy csókra csucsoritja... egy sóhaj... és befejeztetett «híven, becsülettel, vitézül».

*

Alacsony, szalmafüdeles bázikónak kicsiny szobájában egyszerű papírlánczokkal díszített karácsonyfa előtt egy öreg anyókat körülveve imádkozik egy lenhaju, kékszemű kis leány és egy pufók képű, mosolygós szemű, tömzsi fiu. Összetett kezei között egy ma érkezett piros tábori levelezőlapot szorongat. Ajkai mosolyognak, szemei azonban a lapon esüngenek, amelyet «apuka» küldött. Az anyóka a nagy, kapcsos imakönyvből fennhangon olvassa az alkalmi imádságot «... és terjeszd áldó karodat a harcztér minden borzalmait bátran elviselő fiainkra, adj erőt és kitartást szívüknek és győzelmet fegyvereiknek! Vezesd vissza őket szeretteik körébe! Ha pedig a Te véghet tien bölcsességed más-ként intézkedett, emeld Magadhoz őket, az örök boldogság honába. Amen.»

Porrón, szenvedélyesen csókolják meg a tábori lapot.

Vajjon találkoztak-e a bucsucsókok az ür végtelen tengerében?

ÉRDEKES- NYOMOZÁSOK

Az eltűnt mindenegyerek.

Irta: Nyomozó.

Szép őszi reggel. A napnak az imént még vörösben tündöklő, haragos arca fokozatosan ezüstfehérre szelidül át. A föld színe felett lebegő ködfoszlányok lassanként a sárguló falevelekre és a pókhálósval szitaszerűen átfűzött avarra rakódnak le. Csak a szelid lassu locogással folydogáló Tisza felszínén lebeg még tovább, megszakadozva imitt-amott, mintha nem tudna választani: a nap csalogató kezezságának engedve, felszűlljön-e vagy megmaradjon szülőanyja lágy kebelén.

A Tisza partján még csend van. Nem látni senkit. Se innen, se túl. Csak néhány varju emelkedik sétatúra a parti erdőből. Lomha repüléssel, hangtalanul, szinte usznak a ködpáras levegőben.

A távolból, Szeged felől, gőzhajó túlkölése hallik. Ez az egyedüli hang, ami az őszi pompájában ragyogó természet áhitatos csendjét pár pillanatra megzavarja.

De, amint a nap feljebb és feljebb emelkedik, megjelenik a vidék is.

Ne vegyen hangszert, míg **REMÉNYI MIHÁLY** a magyar kir. Zeneakad. ma házi hangszerkészítője

legújabb árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld Budapestről, Király-utca 58.

Hegedűk, fa- és rézfúvóhangszerek, czimbalmó. — Zenekarok teljes felszerelése. — Csendőrikk kő. lőds, figyelmes és olcsóbb kiszolgálásban részesülnek. — Régi hangszerek becsérelése és javítása.

Minden hangzerről árjegyzék külön-külön kérendő.

Az északi harsztérről. — Az ellenség üldözése.

A túlparton lovaskocsi halad a poros országúton, eminnen pedig hangos feleselgetés közben, egy subancz fiucska és egy nagyobb leány lépnek ki az erdőből.

Már messziről észre lehet venni, hogy nincsenek egy akaraton. A feleselő hangokon kívül a fiucska viselkedése is elárulja ezt. Makaeskodik, vissza akar térni mindenáron az elhagyott irányba s szinte vonszolnia kell a leánynak, hogy a Tisza felé menetelre kényszeríthesse.

Ha csónak vagy kompjárás volna a közelben, azt hibetné a szemlélő, a tulsó partra akarja vinni a leányt az ez ellen kézzel-lábbal tiltakozó subanczot, de ezek hiányában teljesen érthetetlennek látszik, mi vesette ezt a két buzakodó gyereket a folyó e részére, ahol majdnem meredeken emelkedik a part a meder fölé.

A leány nagyobb, erősebb lévén, végre is egészen a partig huzta vonta a rakoncátlanokodó gyereket és ott — a kezében volt csomagot vagy táskát ledobva — hirtelen a fiu háta mögé került és minden további gondolkodás nélkül a folyóba taszította azt s nyomban azután, mintha nem akarna annak haláltusáját végignézni, megfutamodott vissza az erdő felé.

De csak néhány lépésnyire futott így, hirtelen mást gondolhatott, vagy talán a fiu kiabálása térítette észre, visszatért a folyó partjára az előbbi helyre.

Az elmerült fiu ekkorára a víz felszínére vetődve, magához tért az akarata ellenére kapott hideg fürdő kellemetlen hatása alól és sirva-prűszkölve gyorsan a part felé uszott, noha a parton álló leány tekintetéből semmi jót nem olvashatott ki. S tényleg alig kapaszkodott fel a partra, a kegyetlen leány odangrott és kiméletlenül visszataszította a habok közé a kimerült gyereket, ő pedig újra elfutott s ezuttal az erdő egyik szűs fája mellé huzódva várta a következményeket.

A fiu — úgy látszik — jól tudott uszni, mert a másodszori kényszerfürdő után is azonnal összeszedte magát és mivel a történetek után semmi jót nem várhatott a leánytól, akiről feltételezte, hogy még mindig a közelben van, hát nem mert kijönni a part előbbi részén, hanem szépen átengedte magát a víz sodrának és pár száz lépésnyivel lejjebb, ahol nem volt oly meredek a part s az erdő is közvetlen a partig ért, jött ki a folyóból abban a reményben, hogy az erdőben elbujva, az élete elleni további merényletet elkerülheti.

E reményében azonban csalódott.

A leány ugyanis csak pár percig várt a fa mellett. De valószínűleg ez is hosszú időnek tűnt fel előtte, esetleg a bizonytalanság gyötörte, mert amint látta, hogy senki sincs közelben és a fiu hangját se hallotta, megint visszasietett a folyó partjára, hogy megnézzze, vajjon mi van a fiuval. S amint észrevette, hogy ez az imént említett helyen szándékozik kijönni a folyóból, minden szó nélkül futásnak eredt a part jelzett része felé, úgy hogy mire a fiu kimászott, már ő is ott temett és üldözni kezdte az erdőbe bemerülő csuronyvizes gyereket.

Ekkorára délelőtt 10 órára járt az idő és a martonosi plébánián nem tudták elgondolni, hogy hova lehetett a 11 éves Szalma Sándor mindenegyerek, akit mint másszor, ezen a napon is, reggel 8 órakor a napi postáért küldtek. Ezt az utat még várakozás mellett is

megtette másszor a gyerek félóra alatt és nem is késett sohasem. Ezuttal való elmaradása tehát nem ok nélküli keltett feltűnést a plébánián.

A plébános intézkedésére a harangozó ment el a fiu keresésére s miután a postán megtudta, hogy ez, az aznapi — öt darab hivatalos és egy magánlevelet és a napilapot — mindjárt a postanyitás után átvette és elátvozott, a községben is érdeklődött utána, hátha valaki felvilágosítást adhat felőle. De mert kérdezősködése sikertelen maradt, déltájban hazatért a plébániára, a fiu a fiu még akkor sem érkezett meg.

A harangozó kérdezősködése folytán hamarosan közbirre ment az eset a községben, de arról senki sem tudott felvilágosítást adni, mi történhetett az egyébként rendes viselkedésű gyerekekkel.

A többek közt gondoltak arra is, hátha hazament a gyerek a szüleikhez Szabadka-Ludaspusztára, de mivel ezt a szándékát soha senki előtt nem említette és mivel a helyzetével meglévén elégedve, szerintük ilyenre nem is gondolhatott, ezt a feltevést nem tartották valószínűnek.

Vártak tehát tovább, hogy majd csak hazakerül valahonnan, ha csak baja nem esett. Mert szokatlan elmaradását csakis azzal vélték helyesen megmagyarázhatónak, hogy valami véletlen baleset vagy támadás áldozata lett.

Másnap — október hó 2-án — Lőrincz Jánosné martonosi lakos a tiszparti kis erdőben szedret szedvén, járkálás közben véletlenül ráakadt az eltűnt fiu holttestére. Ott feküdt szegény a bokrok között, szurtsebekkel borítva, nagy vértócsában.

Megrémülve futott az asszony a plébániára a látottakat bejelenteni, ahonnan azonnal értesítették az illetékes magyarkanizsei őrsöt a gyilkosságról.

Tolnai Dávid őrmester őrsparancsnok, Cseh Károly és Berki János csendőrökkel azonnal a helyszínére sietett és emellett, hogy a hulla érintetlenségét biztosította és az illetékes bírósághoz jelentést tett, addig is, míg a vizsgálóbizottság a helyszínére megérkezett, puhatalni kezdett az eset előzményei, a gyilkosság indító okai és a tettes kiléte iránt.

Ekkor még az előzményekről csak annyit tudott, amit a feljelentés alkalmával közöltek vele, hogy t. i. a fiu a postáról való hazatérés közben tűnt el, de hogy mikot vett át a postán, azt a rövid értesítésben nem közölte vele senki.

Abban a hitben tehát — hogy a fiu nagyobb összegű pénzt vehetett fel a postán s ezt valaki megláthatta és ennek elrablása közben követte el a gyilkosságot — előbb is az utbaeső postabivatalban érdeklődött s csak amikor a postamester megnyugtatta, hogy pénzküldemény nem érkezett, ilyet a fiu át nem vett, tehát rablógyilkosság esete fenn sem foroghat, folytatta tovább más irányban a nyomozást.

A plébánián semmiféle felvilágosítást nem adhattak az osztre nézve. Még csak hozzávetőleg se tudtak felhozni olyan gyanús körülményt, amelylyel a gyilkosságot összefüggésbe lehetett volna hozni.

Ilyen körülmények között az őrmesternek magának kellett kombinálnia, hogy valamiképen felfedezhesse a dolog nyitját és megtalálhassa a nyomozás irányítására felhasználható adatokat.

Czimbalmot, hegedűt, tárogatót, harmóniumot és az összes fuvó- és ütő-hangszereket

ugyszintén azok alkatrészeit és húrokat általánosan elismervé legjobban szállít Magyarország legelső, legnagyobb és legrégebb hangszergyára. . . .
Árjegyzék minden hangszertől bérmentve küldeték.

Budapest, IV. ker., Magyar-utca 16.—18.—26. szám.

SCHUNDA V. JÓZSEF

és kir. udv. hangszerszállító, az orsz. m. kir. zeneakadémia, valamint az összes budapesti színházak hangszerszállítója, a pedál-czimbalom és rekonstruált tárogató eredetű feltalálója. Alapítatott 1847-ben.

Az északi harctérről. — Roham.

A többféle feltevések között ekkor már előlérbe került a természetellenes fajtalanság esete is, mint esetleg egyik valószínű oka a gyilkosságnak.

Ezt a feltevést azonban csakhamar el kellett ejteni. Egyrészt azért, mert ilyen természetű embert senki se ismert a községben, másrészt kétéssé tette a feltevés valószínűségét az is, hogy olyan időben, mikor már a lakosság munkája után jár-kél a községben és azon a nem épen járatlan útvonalon, amelyen a fiu felvehetőleg élve az erdőbe juthatott, senki se látta őt sem egyedül, sem mással elhaladni. Azt meg fel sem lehetett tételni a korához képest elég ügyes, értelmes és élénk felfogású fiúról, hogy idegen ember ily célhoz, habár állűrügy alatt is, elcsalhasa magával épen olyankor, amikor ugyyszólván megszabott idejű megbízatásban járt el.

Azt pedig, hogy nevezettet benn a községben gyilkolták volna meg és csak a hulláját vitték volna ki az erdőbe, megezfóltta az a nagy vértócsa, amelyben a hullát találták.

Az a feltevés látszott tehát legvalószínűbbnek, hogy a fiut bosszúból vagy valamely ismeretlen okból származó anyagi érdekből gyilkolták meg. Ez pedig, miután nevezettnek pénze nem volt és valamely kecsesgétéző közeli örökségre se volt kilátása, alig lehetett más ok, mint az, hogy a tettes a fiu helyére vágyódott.

Igaz, hogy ez az utóbbi feltevés, ha a dolog mélyére nem bocsátkozunk, nagyon is erőltetettnek látszik. Mert hiszen ki irigyelné egy mindenegyerek állását? Pedig hát kézenfekvő, hogy egy másik, hasonló alkalmaztatás után vágyakozó gyerek vagy ennek hozzátartozói gondolhatnak ilyesmire.

Tolnai őrmesternek is ez jutott eszébe, mikor már az előbbi feltevései nem vezettek eredményre. Hogy tehát némi adatokhoz jusson, előbb a plébános gazdaszónyát kérdezte meg az esetet megelőző eselleges cselédváltozásra nézve.

Ez csak annyit mondott, hogy azelőtt három hónappal bocsátotta el a plébános Kenyeres Borbála szobaleányt; azonkívül abban az évben — 1914-ben — más cselédváltozás nem történt a plébánián.

Hogy az egész évi szolgálatra fogadott leányt mi okból bocsátotta el a plébános, arra nézve a gazdaszóny nem tudott vagy talán nem akart bővebben nyilatkozni; maga a plébános is csak annyit mondott az ez iránt hozzáintézett kérdésekre, hogy a háború okozta drágaság miatt cselédei számát akarta ezzel apasztani.

Miután azonban egy olyan kis községben, mint Martonos, minden legkisebb esemény hamarosan köztudomásra jut a lakosság körében, a leány elbocsátásának igazi okát is megtudta Tolnai őrmester ennek barát-
nóitól és más befentesektől, akiknek bemondásai azerint: *valami tilkos szerelmi viszonyról kapcsolatos erkölcsi meglepetkedés* következménye volt az elbocsátás és e meglepyeledés felderítésében állítólag része volt a mindenegyereknek is.

Ugyancsak ezen az úton tudta meg Tolnai őrmester azt is, hogy a leány nagyon sajnálta a helyét és ismételten kérlette a plébánost, hogy vegye vissza újból a szolgálatba.

A plébános ezek közlése után is csupán annyit örösített meg, hogy a leány csakugyan többször járt nála

visszavételét kérni s utóbb már azt is mondta, hogy a mindenegyereknek fizetett bér felért is belépne cselédnek, csak fogadja fel, mire ő azzal utasította el, hogy csak akkor veszi vissza, ha a mindenegyerek helye megürül.

Az így összeállított adatokból, habár a plébános az emlegetett *erkölcsi meglepyeledésre* nézve még ekkor sem nyilatkozott, már nyilvánvalónak látszott ugy a boszu, mint a kenyéririgység fenforgása, minélfogva Tolnai őrmester ezeknek a nyomán tovább folytatva a puhatolást, megtudta azt is, hogy a leány az elbocsátása miatt félbeszakadt szerelmi viszonyt tovább is folytatni akarta, de mert az anyja ezt nem tűrte, sőt emiatt egyenesen üldözte a leányt, utóbbi épen ez okból akart szolgálatba szegődni és más alkalmas hely hiányában a plébániára is visszament volna, természetesen abban a reményben, hogy több óvatosság mellett esetleg ott is tovább folytathatja a szerelmeskedést.

Ezek az adatok az anya és a leány közti veszekedések és ugyanezeknek mások előtti egymás elleni panaszkodásai folytán jutottak amolyan négy szemközti-féle nyilvánosságra, valódiságukban azonban még így sem lehetett kételkedni.

Mint hogy pedig ezek az adatok magokban véve is elegendő alapot nyújtottak a leánynak gyilkossággal, esetleg az abban való bűnrészességgel vagy az arra irányuló felbujtással való meggyanúsíthatására, Tolnai őrmester a község házára idéztette és kikérdezés alá vette őt s miután a felsorolt gyanuokok elébe tárása után is tagadta az ellene felmerült eme gyanu valódiságát, házkutatáson házkutatást tartott.

A házkutatás során előkerült egy elrejtett véres szoknya, amelyre nézve az anya és a leány bemondásaival megállapítást nyert, hogy utóbbi azt az eset reggelén viselte; ezenkívül egy bluzt és egy kötényt találtak a padláson kitérítve, amelyeket hideg szappanos vízben kimosott ugyan a leány, de ez a mosás csak meghalványította, de meg nem semmisítette azokat a vérfoltokat, amelyek — mint később maga a lány is beismerte — a gyilkosság elkövetése alkalmával azokba belefröccsenve, hazaérkezéséig a szövetbe beivódtak es bele is száradtak.

A bűnjелеk láttára beismerte a leány a gyilkosság elkövetését azzal, hogy miután nem volt kilátása arra, hogy a mindenés gyerek hamarosan elhagyja a helyét, ő pedig a fentebb felsorolt okok miatt mindenáron vissza akart jutni a plébániára, hát már pár héttel előbb elhatározta, hogy elteszi a fiut láb alól.

E célból ismételten megleste azt, mikor a postára menés ideje volt s ez utóbbi alkalommal sikerült talilkozásokor, látszólag csak tréfából, elvette tőle a postán kapott leveleket és azzal az ígérettel, hogy csak úgy adja vissza, ha kimegy vele a kiserdőbe szedret szedni, kiesalta őt a Tisza partjára előre eltökélt azzal a szándékkal, hogy ott majd a folyóba dobja és így elpusztítja, hogy a helye megürüljön.

Ez a terve azonban — mint fentebb ismertettem — a fiu különös ügyessége folytán nem sikerülvén, a sikertelen kísérletek után abbebi félelemben is, hogy a fiu elleni merénylet miatt már ugys bajja lesz, hogy tehát ellene ne vallhasson, addig üldözte az erdőbe menekülő fiut, míg el nem foghatta s aztán földre tette és a nála volt 19 cm. hosszú zsebkésével oldalán

Nedves lábak

ellen csak úgy védekeztünk, ha bakancsot, csizmát a rég bevált izoláló hatású **CAMPOLIN** törvényileg védett izbatlan bőrkendőccsel kenjük. — Kérjen prospektust az egyedüli gyártója:

Krayer E. és Társa özeztől, Budapest, V. kerület, Váci-ut 24. szám.

Fiók: V. ker., Váci-ut 6. és IV. ker., Királyi Pál-utca 20. (Kálvin-tér mellett). III. ker., Flórián-tér 8. sz. Újpesten: Árpád-ut 40. szám.

ozombján, nyakán és fején addig szurkálta, míg az ott előtte meg nem halt.

Miután erről tökéletesen meggyőződött, a fiutól elvett leveleket a községi gözmalom háta mögött a földbe elrejtette a hazatérte után anélkül, hogy anyja észrevette volna, átöltözött, kötényét, bluzát hideg vízben a nagyjából kimosta, szoknyáját pedig elrejtette.

Harmínczhét kézzurást állapítottak meg a fiu hulláján a boncoló orvosok, amelyek közt halálos hatású több is volt.

És bizony sem a község lakossága, sőt a nyomozás kezdetén maga az őrmester sem tudta volna feltételezni egy ilyen fiatal — 17 éves — leányról, hogy képes legyen s éppen a felsorolt kicsinyes okok miatt, erre a bestialis gyilkosságra.

Hat évi fogházzal sújtotta a szabadkai kir. törvényszék e cselekményeért a megtévelyedett kiskorú leányt. De még ennél is nagyobb büntetés lesz rá nézve az a megvetés, amely majd kiszabad lása után egész életén át az emberiség részéről üldözni fogja.

A háború költségei.

A hetvenedik orosz-francia háborúban Franciaország hét milliárdot, utána a lerombolt tulajdonokért kártérítésül egy milliárdot és végül hadisarc gyanánt öt milliárdot fizetett. Ezenkívül elveszített még hét milliárdot elmaradt adók és egyebek miatt. A németek ekkor halottakban és súlyosan sebesültekben 28,000 embert veszítettek, vagyis a francziáknak minden egyes elesett német 300,000 koronájukba került. Az orosz-török háborúban 17,000 orosz ölt meg. Egyetlen elesett orosz a törököknek akkor 250,000 koronájukba került. Az orosz-japán háborúban az oroszok meg 320,000 koronát adtak ki egyetlen egy elesett japánért.

Arról, hogy a mostani háborúban mennyibe kerül az ellenségnek egy halott, még nem lehet pontos számadatokat adni. Percin francia tábornok kifejti, hogy a modern haditechnikai eszközök ugyan hasonlíthatatlanul többbe kerülnek, de viszont sokkal tökéletesebbek; az ölé művészetét azonban lényegesen gátolja a nagyszori védekezés, a mely ebben a háborúban a lövészárkokban jut kifejezésre. Frigyes császár idejében a katonák hat százaléka halt meg, a napoleoni háborúkban a seregeknek csak két százaléka esett el, míg az orosz-japán háborúban csupán egy százalék. A mostani háborúban alkalmasint nagyobb lesz a veszteségi arány.

A háború 1870 óta nagyon megváltozott. Akkoriban

a nagycsaták csak néhány óráig tartottak, utána hosszú csönd következett. A kiadások persze folytak, de a nélkül, hogy a halottak száma növekedett volna. Mandzsuriában lényegesen más volt a helyzet. Ugyeszlván minden nap volt többé-kevésbé véres ütközet és ez így folyt heteken át. A csaták hosszúak voltak; a mukdeni 15 napos, a sa-loi tizenkét, a liao-jangi 8 napos. E hosszú csaták persze nagyban növelték az elesettek számát. A mostani háborúban az ütközetek időtartama alaposan megnövekedett. A csaták terjedelme hallatlanul nagy lett és heteken-hónapokon át tartanak, a mint az Aisne-menti csata tanúsítja; ez a németek szeptemberi előretérése óta folyton tart.

Természetesen lehetetlen arról beszélni, hogy ennek a háborúnak mennyi lesz a halottja s így lehetetlen megállapítani, hogy mennyibe kerül egy megölt ellenség. Percin tábornok már a háború elején megmondotta, hogy a legtöbb katonát nem az ágyú és a golyó öli meg, hanem a tifusz, a kolera. A régebbi háborúkban csakugyan így volt az eset; de a mostani higiéniai berendezkedések mellett ez a jóslat nem válhat be. Egészségi tekintetben leggyatrább a krími háború volt. A szövetségesek akkor a járványok miatt négyszer annyi katonát veszítettek, mint fegyver miatt. A mandzsuriai háborúban a japánok nagyszerű higiéniai berendezkedése folytán a járványok csak kétannyi katonát vettek el, mint a sebesülések.

KÉPEINKHEZ.

Az északi harcztérről.

Az oly sokat emlegetett északi harcztérről már hetek óta lényegtelen harzi hírek jönnek. Ott már beköszönött a tél. Lövészárkokharczra kényszerítette az egymással szemben álló ellenfeleket az erős hidegre változott időjárás. Bekövetkezett a mult téli harcztéri viszonyok ismétlődése. A rendszeres agyuharcz és az ellenségnek a lövészárkokból való figyelése. Mind a két fél azt várja, hogy a másik támadjon.

Mind ezek daczára mégis élénkség van az egész fronton. Erős járőrök indulnak figyelő és felderítő utra gyakran. Lovon vagy gyalog. Amilyenre éppen szükség van. Figyelni, őrködni kell a két ellenséges front közötti térre. Az ellenség könnyen kijátszhatja éberségünket másként. Mozgolódnak azok is. Nemcsak azért, hogy meg ne fázzanak, hanem azért is, hogy a gyakran szenvedett kudarcot helyrehozzák.

Csak a közelmúltban történt, hogy nagyobb számú ellenséges előőrcsapat közeledett a Stripa-menti frontokhoz, hogy a befagyott folyón át megközelítve, kikémlölje állásainkat. De pórnáljártak ezekkel is. Éber előőrcsapat és őrzárataink észrevették őket és mielőtt még eredményesebb figyelést tehetek volna, visszavonulásra kényszerítették a front tájékaról az egész csapatot.

Ilyen előőrcsapatőrzásokat mutatunk be olvasóinknak a jelen számunkban közölt képeken is. Hős katonáink térdén, hasonosusva igyekeznek a hóval fedett területen gyanúlanul közeledő ellenség felé. Majd hirtelen felhangzik a hurrá! a rohamra indul az egymást

Szántó Lajos gépfőraktára Szegeden

Zsótár-bérház, Városháza mellett. (Rákóczi szoborral szemben.)

Csendőrségi fegyvergyári kerékpárok. — Csendőrségi díszcipők. — Világhírű tűnikül pathéonok. — Világhírű tisz gramofonok. — Lemez újdonságok és kerékpár felszerelési cikkek főraktára.

Csekély havi törlesztés! • Képes főárjegyzőm díjtalan! • Csendőrségi Urak legkedveltebb bevásárlási helye.

követő rajvonalak legénysége és a harci tüztől áthatva üldözöbe veszi a meglepetésében visszavonulásra kényszerített ellenséget. Ropognak a puskák, s hogy a harmonia teljes legyen, innen-onnan beleszól ak az ágyuk is. Így telnek a napok most az északi harctéren. De mert a lezajlott véres csatákhoz képest ezek csak apró-cseprő csatározások, a napihírek rendszeresen azzal záródnak: az északi harctéren jelentősebb esemény nem történt!

HIREK.

A hadsegélyző hivatal köszönete a csendőrség karácsonyi adományáért. Lapunk mult számában közöltük volt, hogy a harctéren küzdő vitéz katonák karácsonyi ajándékához való hozzájárulás céljából, a m. kir. csendőrség körében megindított gyűjtés 27614 K. 51 fillért eredményezett és juttatott e nemes célra, mely összeg a hadsegélyző hivatalnak már meg is küldetett. A hadsegélyző hivatal e tekintélyes adományért, a magyar szent korona országaihoz tartozó csendőrség felügyelője Ó Nagyméltóságához, intézett átiratában a következőképen mondott köszönetet: „Nagyméltóságú Altábornagy ur! Nagyméltóságod a magyar szent korona országaihoz tartozó magyar csendőrség gyűjtése révén 27614 K. 51 fillért volt kegyes a harctéren levő katonaság karácsonyi ajándékokkal való ellátására hozzám juttatni. Ez a páratlanul fényes eredményü gyűjtés mindennél beszédesebb jele annak a hazafias szellemnek, amely a csendőrségi intézményt s annak minden tagját áthatja. Már békében a szívünkhoz nőtt a magyar csendőr szigorú, de a belénevelt igazságérzettől mindig áthatott markans alakja, a magyar vidék közbiztonságának ez a nagyszerű és hivatott őre, mint combatans katonáról pedig a háború tapasztalatai adnak nekünk fényes portraít. Hogy a csendőrnek mi ezek mellett szive is van: ez természetes kiegészítője az erőnek, amely megengedheti magának a fényűzést, hogy ellágyuljon, valahányszor a bajtársias érzés ápolására, a humanismus gyakorlására és a krisztusi szeretet megnyilatkozására nyílik mód és lehetőség. Ilyen eredmények mindig szerves összefüggésben vannak a vezetéssel, belőle táplálkoznak, nyernek irányítást és belső tartalmat. Mély megilletődéssel hajtok tehát ezuttal is zászlót a magyar csendőrség illustis felügyelője előtt, kérve a bajtársias érzés további ápolását és azt, hogy igaz nagybecsülésemet, hálás elismerésemet és mélyen átértett köszönetemet méltóztassák a csendőrségnek a gyűjtésben résztvett tagjai előtt is alkalmas és nagyszerű teljesítménynek megfelelő formában kifejezésre juttatni. Minden a harctéren küzdő katonára megfogja kapni a maga ajándékát, s így a hadrakelt seregnél harcoló egyetlen csendőr bajtárs sem marad majd ajándékozatlanul. Kirchner s. k. altábornagy. E köszöntő iratnak valamint a felügyelő altábornagy ur Ó nagyméltósága által, a harctéren küzdő összes bajtársak nevében is kifejezett, legforróbb köszönetének, a gyűjtésben résztvett csendőrségi egyénekkal leendő közlése iránti intézkedés megtétt.

Gyászhir. Felsőbányai Bányai Albert, m. kir. csendőrezredes, a m. kir. VII. számú csendőrkerület parancs-

noka, december hó 18-án, súlyos betegség után, 59 éves korában, Budapesten meghalt. A megboldogult halála súlyos vesztesége a csendőrségi intézménynek is, a mely egy agilis és hazafias érzelmetől áthatott, tetterős tagját vesztette el benne. Az elhunytnak hült teteme, a bajtársi részvét impozáns megnyilatkozása és a megboldogult kerületének Spalla Aurél ezredes által vezetett tiszti küldöttsége, valamint a tolcsvai Nagy Gábor es. és kir. altábornagy, csendőrségi felügyelő ur ó nagyméltósága élén megjelent budapesti csendőr tiszti és altiszti kar, nemkülönb az V. és VI. kerületek tiszti küldöttségének részvétele mellett, december 20-án, délután 3 órakor, a református vallás szertartásai szerint, Haypál Benő budai esperes magas szárnyalásu halotti beszéde után, a farkasréti temető, virágözönnel borított halottas házából, az ugyanott levő katonai temetőben helyeztetett örök nyugalomra. Emlékezetünk viraszson felette!

Adományok. A létesítendő csendőrségi internátus alapja javára a következő adományokat vettük: az esztergomi szárnytól 3 drb vezérfonalért befolyt összeg fejében 750 K, a Hadfyi csoport táborig csendőr osztálytól Horodenkáról 10 K, továbbá a hadikölcsön-kötvények kamatjából ugyannerre a célra befolyt 1050 K. Ezen összegekkel az internátus alapja 39226 K 55 fillérré emelkedett. A vak katonáknak: Bolozsán József csendőr Uzdiszentpéterről 4 K, Bándli Péter csendőr Szelindekről 5 K, Réthy Jolánka, Réthy Ilonka és Pogács Gizella gyűjtéséből 820 K és Fori Ferenc őrmester Lippakesziről 11 K, továbbá: a harctéren levő katonák karácsonyi ajándékára: a zsablyai őra gyűjtéséből 155 K, a magyar vörös-keresztnek: a zsablyai őra gyűjtéséből 100 K, az özvegyek és árváknak: a zsablyai őrs gyűjtéséből 100 K és Bándli Péter csendőr Szelindekről 5 K-t küldtek he hozzánk. Ezen összegeket rendeltetési helyére juttattuk.

Hadikölcsön-jegyzések. A harmadik hadikölcsönre a furluki őrsről Szakács Károly őrmester 9000 és Kovács Károly csendőr 500 koronát, a székelykereszturi őrsről Keresztes József járásőrmester az első hadikölcsönre 200, a harmadikra pedig a maga részéről 2000 és Keresztes Zsigmond és József tanulók részére 200—200, összesen 2600 K, Dukás József őrmester az elsőre 400, a harmadikra 600, összesen 1000 K, Lőrincz Dénes csendőr a harmadikra 1000 K és Zsurka Sándor táborig csendőr Keresztes József járásőrmester utján 500 koronát jegyeztek.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Battonya II. 1. Még nem huzatott ki. 2. A 100 forintos jelenlegi értéke 550 korona, az 50 forintosé 270 korona. 3. A különlege vezénylési pótdíj 12 óráig beszárólag teljesített szolgálat után 80 fillér, 12—24-ig 1 korona 20 fillér, 24—36-ig 1 korona 60 fillér, 36—48-ig 2 korona, vagyis minden további 12 órai szolgálat után 40 fillérrel több.

A világ legjobb

harmonikái

Orgonahangú, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hangú, 3 igaz váltóval 11 K. Egész zenekari hangú 4 igaz váltóval 14 K. Erős acél hangúak 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromsorosak, grammatikus hangúak is készülnek.

Mogyoróssy Gyula

királyi szab. ha n. gszorgyár

Gramofon

Csodásan erős, tiszta hangú készülék. 30 K, nagy «Union» szerkezettel 36 K. — Legszébb hang-lemezsek az összes dalok, zenék, operák, krásis előadások stb. 80 fill. től 3 K-ig. Javítás! műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

Budapest, Rákóczi-ut 71. szám.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározás:

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi október hó 17-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a koronás arany érdemkeresztet a vilézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatai elismeréseül:

Molnár Károly, a 24. honvéd gyalogezrednél beosztott csendőr hadnagy-számvivőnek.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi október hó 31-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a koronás ezüst érdemkeresztet a vilézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréseül:

Csiphala István őrmesternek, a III.,

Vánasa Sándor őrmesternek, a VI.,

Kanász István őrsvezető cz. őrmesternek, a III.,

Ávár József csendőr cz. őrmesternek, a III.,

Farkó László csendőr cz. őrmesternek, a VII.,

Brusznai József csendőr cz. őrmesternek, a II. számú csendőrkerületben és

Radványi János csendőr cz. őrmesternek.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi november hó 14-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a koronás ezüst érdemkeresztet a vilézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréseül:

Simon Lajos I. járásőrmesternek és

Gyulverzán Vitályos csendőrőrmesternek, a II.,

Derecskei János csendőrőrmesternek, a IV.,

Balázs János csendőr cz. őrmesternek, a II.,

Farkas Pál csendőr cz. őrmesternek, a III.,

Czakó Béla csendőr cz. őrmesternek, a VIII. számú csendőrkerületben.

Havasí. 1. Az előirt szolgálati órákon felül teljesített külszolgálat után visszafizetendő napibetétek, a közgazdálkodások vezetésére vonatkozó határozványok III. fejt. 33. pont 2. bekezdése értelmében kell kiszámítani és visszafizetni. Az a körülmény, hogy a közétkezésben résztvevő egy-egy reggelit vagy vacsorát a szolgálatba való elindulás vagy az onnan történt bevonulás után fogyasztotta vagy sem, a határozványok idézett rendelkezésére kibátással nem lehet. 2. Szolgálati ügy; forduljon szakaszparancsnokához.

Komitési. Az 1914. évi szeptember 17-én kelt 3406/rea. sz. helyigminisiteri rendelet szerint Sáros vármegye területe a hadiápkörletbe tartozván, az ezen területen szolgálatot teljesített csendőrlégénységi egyéneknek a megállapított különleges illetékekre igényük volt.

777. Csf. A napi szold vigyázónak 2 K 10 f., fővigyázónak 2 K 77 f., számlásznak 3 K. Ezenfelül helyi pótlék fejében napi 1 K és fenntartási pótlékként havi 20 K jár.

Vírág. A nősülős nincsen feltételekhez kötve. Kezdfizetés évi 1000 K, lakhér és 120 K ruhaátalány. Előképzettség nem kívántatik és a felvételt szolgálati uton kell kérni.

F. Gy. 1886. XII—25. Szolgálati ügy. Forduljon szakaszparancsnokához.

19. Áthelyezését irásban, szolgálati uton, a körületi parancsnokságtól kell kérnie, a mely a szükséges okmányokat csatolni fogja.

Tordosi csendőr. A hadiévek csupán a nyugdíjazás alapját képező szolgálati idő tekintetében jöhetnek számításba. Sem az igényjogosultság, sem pedig más, bizonyos évekhez kötött illetmények vagy kedvezmények elnyerésére kibátással nincsen.

Szilágyi őrmester. A kereskedelmügyi m. k. ministerium által kiadott Pesti tarifák és posta üzleti szabályzat II. r. 16. §-a 4. pontja értelmében: „Nem kézbesíthetnek házhoz, hanem a postahivatásban adatkak ki: c) a közös hadsereg, a honvédség és a csendőrség legénységéhez címzett küldemények». Ibből önként értendőik, hogy a csendőrlégénységnek, mint hogy postai küldeményeik a házhoz nem szállíthatnak, kézbesítői díjat fizetniök nem kell. Ugyanez áll az ú. n. értesítési díjakra nézve is, a hivatkozott szabályzat és §. 22. pontja értelmében.

Pesti. Nézetünk szerint erdei kihágást képez, mivel az adott esetben az erdőn szedett száraz faágak — habár tüzelésre használhattak is — a minősítés tekintetében nem mint „tüzeltárazer” hanem mint erdei termék jehetnek figyelembe.

Alföldi vitatkozók. Vármegyei szabályrendeletbe ütköző kihágást képez.

Hadi nyugdíj. 1. Nem tartozik a fegyveres hadsereghez. 2. Külön intézkedéssel fog kiterjesztetni.

Gyalogos 23. Édesanyja kérheti a honvédelmi minisztertől.

Vita. Aalképviseleti butóságoknál a követtség a konzulátus fölött áll.

1/8. Még csak nem is hallottunk róla.

Jászkún. 1. Az áthelyezés, illetőleg kieserelés iránti intézkedés a szükséghez képest bizonytalan időben történik. 2. Bilitaban 2—3 hónap alatt. 3. Ha a szükség kívánja igen.

M. J. Nézetét mi is osztjuk, de mivel a kérdés únes szabályozva, leghelyesebb, ha az ors ezirányban a száruyparancsnokság döntését kéri ki.

V. Gy. Nem hiszszük, hogy a felhozottak a kutya kiirtására elegendő okul szolgálának.

1885. B. Beküldött versét, raelynok bár alagpondolata és költői fordulatát ügyes tollról tesznek tanúságot, nem közölhetjük, mivel lapunk alapsabályai versek közlését nem engedik meg.

9865. Sorsjegye nem nyert.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztése.

Előlegek ér ékparti okra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

☐☐☐ Telefon 153—44. szám. ☐☐☐

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorajjegyeknek részlet és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskára. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő leköltése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk (Atőkekamatadó levonásával). 2. Oly takarékbetét után, melynél a betét az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem költi, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleglet nyuistunk értékpapirokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyóadunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett.

Utalványok, intézvények és chequok beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával. Veszünk és eladunk értékpapirokat, idegen pénzeket.

Előléptettek:*örmesterré:*

1915. évi november hó 1-ével:

a m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:
Benedek Ferencz;a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:
Kiss Ferencz őrsvezető cz. őrmesterek;

1915. évi december hó 1-ével:

a m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:
Gálicza János őrsvezető cz. őrmester, továbbá:*őrsvezető cz. őrmesterré:*

1915. évi november hó 20-ával:

a m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:
Bíró Gergely;

1915. évi december hó 1-ével:

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:
Fogarasi János ésa m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:
Jánosik István csendőr cz. őrmesterek, végül:*csendőr cz. őrmesterré:*

1915. évi október hó 10-ével:

a m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:
Kocsis Keresztély és

1915. évi november hó 1-ével:

Dániel János;

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:
Tasztinger Mihály és

1915. évi november hó 21-ével:

Lénese Ferencz csendőrök.

Járőrvezetői jelvénynyel elláttattak:a m. kir. V. számú csendőrkerület állományában:
Lukács György, Horváth Vendel és Jakobovic Mihály
csendőrök, továbbá:a m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában:
Gergely Ferencz, Kosi Pál, Török Lajos, Búkszádi
János, Mánya András, Menyhárt Sándor, Donáth György,
Fazekas Mihály II., Csüdör István, Joó Ferencz, Kuti
István, Kellán Katona András, Gáspár Sándor, Deme-
ter Dániel és Bartos István csendőrök.**Lovaglási jutalomdíjban részesítették:**a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:
Engel Mihály, Kárász Gyula őrmesterek és Sági Ist-
ván cs. cz. őrmester 4—4 drb; Balassa Vincze csendőr
3 drb és Bús Antal csendőr 2 drb; végül:a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:
Vincze János I. őrsvezető cz. őrmester 2 drb 10
koronás aranyból álló jutalomdíjban részesítették.**Névváltoztatás.**Koprich István, II. számú csendőrkerületbeli csendőr,
családi nevét, belügyminiszteri engedély alapján «Kar-
páti»-ra;Nija Sándor, szintén II. számú csendőrkerületbeli
csendőr pedig «Nemes»-re változtatta.**Házasságra léptek:**a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:
Gubik György csendőr, Tomka Saroltával, 1915. évi
november 1-én, Hertelendytalván.Nisztor János cs. cz. őrmester, Juhász Erzsébettel,
1915. október 10-én, Horgoson.a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:
Hultai György őrsvezető cz. őrmester, Minarik Mag-
dolnával, 1915. október 9-én, Vajszkán.**SZÁNTÓ JÓZSEF**

géparuháza 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy ár-
jegyzékem dij-
talanul küldöm.Képes nagy ár-
jegyzékem dij-
talanul küldöm.Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postielon,
Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyi-
kerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállí-
tottam. Pathé tünéklő beszélőgépek, lemezek és varró-
gépek óriási választékban, kedvező részletfizetésre is.**Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.****Nagyvárad, Bulikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.****Nyomatványok
Sapkák
Keztyűk
Kardbojt
Celluloid kezelő és
nyakravaló
Czipőkrém
Fegyverzár
Borotváló készlet
6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.**A háboru okozta személyzet hiány miatt egyelőre
csak szegedi főüzletünk-ből intézzük el a postai
küldeményünket, azért a megrendeléseket Szeged,
Kárász-u. 9. címre kérjük.